

ІІІ. УКРАЇНСЬКА МОВА В ПРОСТОРИ І ЧАСІ. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ КУЛЬТУРИ МОВИ

УДК 811.161.2'373

УРБАНОНІМИ МІСТА ЛЬВОВА ПОСТТОТАЛІТАРНОЇ ДОБИ КРІЗЬ ПРИЗМУ ЕКОЛІНГВІСТИКИ

Людмила Юрса, Людмила Гавриловська

*Львівський національний університет імені Івана Франка
кафедра українського прикладного мовознавства
вул. Університетська, 1, кім. 233, 79001, Львів, Україна
тел.: 032 239 43 55*

ел. пошта: Lnuzhdak@ukr.net

<https://orcid.org/0000-0003-3944-375X>

ел. пошта: ludmyla.havrylovska@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0002-7049-8559>

Досліджено онімні одиниці міста Львова, зокрема урбаноніми пострадянської доби, крізь призму еколінгвістики. Виявлено причини, які викликали зміни онімної лексики міста Львова і сприяли розвитку національно мотивованих імен. Велику кількість урбанонімів змінено з метою відновити історичну справедливість. У результаті процесів декомунізації повернуто до використання імена історичних діячів, духовних наставників українців, культурних та громадських активістів українців. Чимало урбанонімів пов'язані зі шануванням світових лідерів, письменників та національних героїв. Примітно, що жителі міста використовують чимало так званих “народних” назв, які відрізняються від офіційних.

Ключові слова: урбанонім, законодавство, мовна політика, еколінгвістика, ономастика.

Постановка проблеми. На сучасному етапі становлення українського ономастикону відбуваються важливі соціально-культурні перетворення, які впливають на зміну ідеологічних пріоритетів українців. Важливі процеси українського державотворення, які беруть початок 24 серпня 1991 року, стали поштовхом до розвитку української культури, зокрема урбанонімікону. Український урбанонімікон пострадянської доби яскраво демонструє зростання національної свідомості українців. Вивчення та аналіз українського урбанонімікону пострадянської доби, дослідження причин та умов виникнення нових назв, змін у найменуваннях об'єктів є актуальною проблемою. Завдяки глибокому аналізу онімної лексики можна простежити особливості культурних цінностей людей, які проживають на певній території в різний час, охарактеризувати ставлення мешканців міст до нових найменувань. Актуальність дослідження зумовлена також недостатністю вивчення проблеми утворення, походження назв об'єктів, зокрема урбанонімів, в українському мовознавстві пострадянської доби, а також потребою поглибленого вивчення сучасного українського ономастикону крізь призму еколінгвістики.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженню українського урбанонімічного простору пострадянської доби присвячені розробки багатьох українських ономастів. Серед таких мовознавців можна виокремити А. Титаренко, В. Німчука, Д. Бучка, К. Цілуйка, Л. Белея, М. Торчинського, О. Негер, О. Карпенко, О. Суперанську, М. Романюк, Н. Подольську, Ю. Редька та ін. Багато дослідників-ономас-

тів виявляють велике зацікавлення змінами, які відбуваються у сфері українського ономастикону пострадянського періоду.

Одні з перших спроб дослідження українського онімного простору крізь призму історії здійснив у 50-х–60-х роках ХХ ст. К. Цілуйко. Також є багато мовознавців, котрі присвятили свої дослідження українському урбанонімікону. Так, Ю. Карпенко у статті “Синхронічна сутність семантичного способу словотвору” поглиблює розуміння механізму творення урбанонімів лексико-семантичним способом. У працях В. Лучика бачимо пояснення шляхів, якими розвивалися урбаноніми української мови. Питання про етимологію, мотиви номінації, причини зміни урбанонімів Закарпаття простежуємо у працях К. Галас, М. Романюк, Х. Зикань, Н. Кидибиц, О. Негер.

Мета статті – провести комплексний аналіз українських урбанонімів м. Львова пострадянського періоду та середовища, в якому вони функціонують. Досягнення мети передбачає реалізацію таких **завдань**: охарактеризувати специфіку ономастичних досліджень; з’ясувати місце урбанонімів у системі топонімів; зібрати, зафіксувати та систематизувати українські урбаноніми м. Львова на сучасному етапі; виявити специфіку творення урбанонімів м. Львова; з’ясувати інтра- та екстралінгвальні чинники, які впливають на становлення, розвиток та видозміну українських урбанонімів м. Львова. **Об’єктом дослідження** є українські урбаноніми м. Львова посттоталітарної доби.

Виклад основного матеріалу. Впродовж тривалого періоду між науковцями відбувалась дискусія щодо того, чи є ономастика самостійною дисципліною з власними засобами дослідження чи допоміжною стосовно лінгвістики, географії, історії, археології, етнографії та інших наук.

У процесі розвитку мовознавчої науки дослідники виокремили два підходи у вивченні онімів. Перший об’єднував вчених, які використовували оніми як історичне джерело. Другий – вчених-філологів, котрі використовували оніми в дослідженнях з історії мови. Якщо розглядати це питання з точки зору історичної науки, то ономастику вважають спеціальною історичною дисципліною, яка вивчає оніми як історичне джерело. У філології ономастика – це частина лінгвістики, дослідницький об’єкт істориків мови. Ономастика є дуже важливою дисципліною для лінгвістів, філологів, істориків, археологів. Ономастичні дослідження дають змогу висувати гіпотези історичного характеру стосовно міграцій народів, їхнього культурного взаємозв’язку, впливу один на одного, контактів між людьми. Також з допомогою етимології та лексикології можна проаналізувати власні назви і зробити безліч висновків, що допоможуть краще зрозуміти масштаб та етапи формування культури. Ономастика має дуже розгалужену структуру, яка зумовлена тим, що власні назви позначають велику кількість різних категорій об’єктів [1 : 95].

З середини 60-х рр. ХХ ст. в Україні різко зросла кількість наукових робіт з ономастичної проблематики, а також поглибилась їхня спеціалізація. З ономастики, яка вивчає власні назви, остаточно виокремилися спеціальні історичні дисципліни, котрі мають більш вузький предмет дослідження. Насамперед, це топоніміка – дисципліна, яка вивчає географічні назви, антропоніміка, що вивчає власні імена людей, етніміка – вивчає власні імена племен, народів, держав [2 : 267].

Одним з найбільших розділів ономастики є топоніміка. Науковці визнають топоніміку інтегральною науковою дисципліною, яка перебуває на перетині трьох галузей знань: географії, історії, лінгвістики. У 60-х роках ХХ ст. сформувалися провідні ономастичні школи, які займалися системним дослідженням топонімів.

Особливість урбанонімії полягає у специфічному наборі ознак. Так, крім спільних для всіх розрядів топонімів характеристик, урбанонімам властиві: 1) високий ступінь змінюваності; 2) загалом низький ступінь популярності; 3) переважна одномовність; 4) слабкий зв'язок з діалектом; 5) семантична мотивованість більшості урбанонімів; 6) перевага штучної номінації над природною; 7) писемна закріпленість [3 : 237].

Урбаноніми виконують дві основні функції: 1) ідентифікуючу; 2) інформативну. Ідентифікуюча функція пов'язана з особливістю власної назви загалом, адже основне її призначення – виділяти і розрізняти однотипні об'єкти. Ця функція властива урбанонімам, оскільки вони називають окремих локальних об'єктів і виділяють його з ряду подібних. Інформативна функція топоніма пов'язана з тим, що він повинен орієнтувати людину в навколишньому просторі, у місті, служити, так би мовити, адресою. Інформативна функція урбаноніма має свою специфіку, оскільки вони несуть інформацію про особливості локально закріпленого об'єкта (вид діяльності, асортимент послуг і товарів) [3 : 238].

Найважливішою подією кінця ХХ ст. стало проголошення незалежності України 24 серпня 1991 року. Внаслідок цієї події почалися зміни і розвиток не тільки в політичній сфері, але й культурній. Українці вже давно прагнули власної незалежності, хотіли позбутися державної радянської ідеології, відновити власні традиції та домогтися історичної справедливості. У процесі становлення самостійності України було прийнято ряд державницьких рішень, зокрема й на законодавчому рівні, які впроваджуються з метою повернення історичних назв українського народу. Серед таких рішень є процес декомунізація, який набув масового та системного характеру після Революції Гідності в 2014 році. Відмова від державної радянської ідеології відбувалась не лише політичними засобами, але й на мовознавчому рівні. Українські ономасти активно намагалися змінити все, що було пов'язане з колишньою державною ідеологією. Найактивніші зміни відбувались саме в урбанонімії системі України. Демократизація політичного життя допомогла українському народу провести значні зміни у назвах вулиць, проспектів, площ, які містили згадки про політичних діячів, що проводили антиукраїнську політику або були визначними радянськими пропагандистами (поети, режисери, політики).

Проаналізувавши події, які відбувались в Україні в процесі становлення незалежності, ми простежили зміни, які відбуваються на лінгвістичному рівні. В українському законодавстві ухвалено зміни стосовно радянських урбанонімів та підстав, за якими присвоюють ім'я фізичної особи чи осіб вулицям, проспектам, площам та ін. Насамперед такий процес урегулює Закон України “Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки”, в якому окрема стаття присвячена саме зміні урбанонімів. Також Закон України “Про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій” містить виключний перелік підстав та причин, за якими можна визначити, на честь кого і чого можна називати вулиці, проспекти тощо. Це означає, що питання, які пов'язані з урбанонімією системою в Україні є соціально важливими.

У той же час порядок найменувань та перейменувань регулюється також окремими документами безпосередньо в містах. Наприклад, у Львові існує “Положення про порядок найменування та перейменування назв вулиць, провулків, проспектів, площ, скверів та споруд”, затверджене ухвалою Львівської міської ради від 31 березня 2011 року. Це положення, як зазначається в ухвалі, створене для “впорядкування меха-

нізму розгляду звернень громадян та їх об'єднань з питань щодо найменування перейменування назв вулиць, провулків, проспектів, площ, скверів та споруд у м. Львові”.

Дослідивши урбанонімкон міста Львова, ми визначили, що на найменування вулиць міста Львова впливають не лише мовні, але й позамовні чинники, а саме: культурно-історичні, етнокультурні та політичні. Після здобуття незалежності України відбулися великі зміни в політичній та культурній сфері. Багато змін відбулося у свідомості українських мовців. В урбанонімконі міста Львова співіснують назви вулиць, які з'явилися за часи незалежності України, а також назви вулиць, які залишаються незмінними від початку їхньої появи. Найменування вулиць є своєрідним джерелом інформації про Львів, тому що вони розкривають історію, культуру, звичаї та традиції мешканців міста.

Класифікуючи найменування вулиць міста Львова, ми виокремили такі групи: 1) назви, які відтворюють історичну пам'ять українського народу на противагу радянським назвам; 2) назви, які відображають національний історичний колорит; 3) назви, які мають зміни на честь світових діячів культури, мистецтва; 4) назви, які присвячені подіям в Україні 2013–2014 рр.; 5) назви, які містять антропонім; 6) назви, які походять від ойконімів та оронімів; 7) народні (неофіційні) назви.

Найчисельнішою є група урбанонімів, які відображають українські традиції та національний історичний колорит. У відсотковому відношенні вони становлять 39,6% від усіх перейменованих вулиць, наприклад: *вул. Адама Коцка* (діяч українського студентського руху в Галичині, борець за український університет у Львові) ← *вул. Василя Коцка* (діяч комуністичного руху в Західній Україні); *вул. Біласа* (бойовик ОУН Василь Білас) ← *вул. Проїзна бічна*; *вул. Генерала Грекова* (український військовий діяч, генерал-хорунжий Армії УНР) ← *вул. Транспортна*; *вул. Дмитра Данилишина* (бойовик ОУН) ← *вул. Проїзна*; *вул. Євгена Коновальця* (голова Проводу українських націоналістів, перший голова ОУН) ← *вул. Енгельса* (німецький політичний діяч, один з основоположників марксизму); *вул. Калнишевського* (останній кошовий отаман Запорізької Січі) ← *вул. Хабарівська* (м. Хабаровськ); *вул. Лева Ганкевича* (український політичний діяч) ← *вул. Дружинна*; *вул. Михайла Кричевського* (наказний гетьман українського козацтва) ← *вул. Маргарінова бічна*; *вул. Олекси Гірника* (український дисидент) ← *вул. Вагонна бічна*; *вул. Полковника Болбочана* (полковник армії УНР) ← *вул. Розрядна*.

Після подій 24 серпня 1991 року українці почали дедалі частіше змінювати все, що було пов'язане з колишньою державною радянською ідеологією. Змінюючи назви вулиць міста Львова, вони хотіли відтворити у назві пам'ять про історичні події та історичних діячів України. Урбаноніми, які відтворюють історичну пам'ять українського народу на противагу радянським назвам, становлять 31,1%, наприклад: *вул. Бориса Романицького* (визначний український режисер і актор школи П. Саксаганського) ← *вул. Волкова* (російський радянський письменник); *вул. Василя Стуса* (український поет-дисидент, активний діяч української Гельсінської групи) ← *вул. Островського* (російський радянський письменник); *пл. Генерала Григоренка* (радянський генерал-майор, українець, правозахисник) ← *пл. Перемоги* (перемога СРСР у німецько-радянській війні); *вул. Генерала Чупринки* (український політичний і державний діяч, військовик Роман Шухевич) ← *вул. Пушкіна* (російський поет); *вул. Івана Боберського* (український педагог та спортивний діяч) ← *вул. Чекаліна* (радянський партизан часів Другої світової війни); *вул. Князя Романа* (засновник Галицько-Волинського князівства) ← *вул. Ватутіна* (радянський воєначальник); *вул. Кубійовича* (український географ і демограф, громадський діяч) ←

вул. Гончарова (російський письменник); вул. Петра Дорошенка (український військовий, політичний та державний діяч) ← вул. Жовтнева (Жовтневий переворот).

Також прихильників мали зміни назв на честь світових діячів культури, мистецтва. Проте в місті Львові таких назв є небагато (7,5%), наприклад: вул. Авраама Лінкольна (видатний 16-ий президент США) ← вул. Дмитрова (болгарський комуністичний діяч); вул. Джорджа Вашингтона (перший президент США) ← вул. Батальна; вул. Івана Шишманова (болгарський літературознавець) ← вул. Шусєва (архітектор); вул. Масра Балабана (польський і єврейський історик) ← вул. Лазо (більшовицький діяч Сергій Лазо); вул. Ференца Ліста (угорський композитор) ← вул. Руднева (російський адмірал); вул. Франциска Скорини (білоруський першодрукар) ← вул. Федоренка (радянський льотчик).

Визначною подією в історії України була Революція Гідності. У Львові на честь цих подій у квітні 2014 перейменували вул. Гвардійську на вул. Героїв Майдану. Також у травні 2014 року з'явилася назва сквер Юрія Вербицького на честь Юрія Вербицького (перший львів'янин, який загинув під час революції в Києві).

Окрему групу утворюють урбаноніми, у структурі яких є антропоніми (39%), наприклад: вул. Богдана Лепкого (український письменник та літературознавець) ← вул. Галана (письменник-комуніст); вул. Володимира Івасюка (український композитор-виконавець) ← вул. Полтавська (Полтавська битва 1709 р.); вул. Данила Апостола (гетьман Лівобережної України) ← вул. Кантемирівська (на честь радянської танкової дивізії); вул. Івана Копача (український філолог та публіцист) ← вул. Сулими бічна; вул. Михайла Вербицького (український композитор) ← вул. Даргомижського (російський композитор Олександр Даргомижський); вул. Олекси Бахматюка (український народний майстер кераміки) ← вул. Гравійна; вул. Сергія Параджанова (український кінорежисер) ← вул. Пальмова; вул. Соломії Крушельницької (українська співачка) ← вул. Чернишевського (російський публіцист і письменник).

Також нечисленною є група урбанонімів, які походять від ойконімів та оронімів (7,3%), наприклад: вул. Белзька (м. Белз) ← вул. Майлова (радянський дипломат Андрій Майлов); вул. Дублянська (м. Дубляни) ← вул. Войкова (російський комуністичний діяч); вул. Збаразька (м. Збараж) ← вул. Ульянової (російська актриса); вул. Розточчя (горбисте пасмо Розточчя) ← вул. Педагогічна; вул. Холмська (м. Холм) ← вул. Холмова; вул. Каліча Гора (у XV столітті Цитадельна гора звалася Калічою, адже раніше тут був притулок для калік) ← вул. Козака бічна; вул. Черника (с. Черник) ← вул. Черехова (м. Череха).

Цікавою для дослідження стала група урбанонімів, до якої ввійшли неофіційні назви, які використовують жителі м. Львова. Наприклад, назву “Іскра” (колись так називався ламповий завод) зараз носить торговий центр. Проте для місцевих жителів “Іскрою” є мікрорайон на Сихові. Для них “Іскра” – це ТЦ, зупинка громадського транспорту біля нього, а також довколишні магазини, заклади харчування і ще кілька кварталів навколо. У письмовому вигляді можна побачити назву “Іскра” на автобусних маршрутах. Ще один приклад: “Рогатка”, “Копиткове” – колись дорожньо-митна застава на в'їздах до міста. Через те, що на рогатці збирали акцизне мито від кожного копита коня, що заїжджав до Львова, походить назва “Копиткове”. Сьогодні офіційна назва вулиці Гордоцька. Проте жителі надалі називають цю вулицю “Рогаткою”. Також цікавою є місцевість “Збоїща” у Шевченківському районі. Згідно з народною етимологією, назва “Збоїща”, або “Збоїська”, походить від польського *zboj* (збуй) – розбійник, бандит. Назва пов'язана з тим, що в давні часи за Полтвою ріс густий ліс, в якому селилися бандити та вигнанці – люди, яким у покарання за їхні вчинки під стра-

хом смерті було заборонено з'являтися в межах Львова. Цікаво також те, що в місцевості “Збоїща” є ще одна народна назва “Індія”. У 1980-ті роки часи “Збоїща” вважали одним із кримінальних районів міста. На західній околиці, між лікарнею і військовою частиною по вул. *Очеретяній* був славнозвісний циганський осередок “Індія”.

Також на Сихові є ще один мікрорайон з народною назвою “*Санта-Барбара*”.

У 1994 році в кінці проспекту *Червоної Калини* було відкрито торговельно-побутовий центр “*Зубра*” (архітектори А. Ващак, Каменщик, С. Мінкова), що був визнаний найкраще спроектованим і побудованим в Україні. У народі він отримав назву “*Санта-Барбара*” через подібність арок на фасаді до тих, що були в будівлі популярного серіалу “*Санта-Барбара*”. Невдовзі народна назва прижилась і почала з'являтися у розкладах руху громадського транспорту. Ще однією народною є назва вулиці “*Броньова*”, офіційна назва вулиці *Гашека*. У 1958 році вулиця отримала назву *Броньова* через розташування неподалік танкового заводу. Сучасну назву вулиця має з 1993 року, проте місцеві жителі й надалі вживають народну назву. Ще одна народна назва є у Личаківському районі, а саме місцевість “*Майорівка*”. Назва “*Майорівка*” трансформувалася від “*Маєрівка*”, що, в свою чергу, походить від прізвища власника тутешніх земель Йозефа Маєра. *Маєрівка* – фільварок ботаніка Йозефа Маєра, який переселився сюди в середині XIX ст. із Краківського передмістя (сучасна вул. *Січових Стрільців*).

Також у процесі дослідження ми виявили, що урбанонімів, які присвячені постатям, відомим людям, у відсотковому відношенні є більше, ніж урбанонімів, які присвячені визначним подіям. Назви вулиць на честь видатних постатей складають 75,5% від усіх назв (349 вулиць зі 462 вулиць), наприклад: вул. *Богдана Лепкого*, вул. *Євгена Петрушевича*, вул. *Михайла Грушевського*, вул. *Самійла Величка*. Найменшою порівняно з усіма іншими (14 вулиць зі 462 вулиць) є група назв вулиць на честь визначних подій (3%), наприклад: вул. *Героїв Крут*, вул. *Листопадового Чину*, вул. *Староєврейська*.

Під час дослідження та аналізу урбанонімів міста Львова ми виявили, що в офіційних назвах інколи відбуваються порушення норм “Українського правопису”. Типовим порушенням норм чинного правопису української мови при відтворенні урбанонімів є написання назв титулів, рангів, чинів з великої літери, наприклад: вул. *Князя Романа*, пл. *Князя Ярослава Осмомисла*. Також при творенні урбанонімів трапляються помилки, пов'язані з уживанням псевдонімів. У них скорочена або взагалі відсутня частина псевдоніма, що суперечить нормам українського правопису, наприклад: вул. *М. Драй-Хмари*, вул. *Полтави*. З порушенням, на нашу думку, утворено урбаноніми, відтворені без ініціалів чи імен, наприклад: вул. *Дзіндри*, вул. *Малицької*, вул. *Сороки*, вул. *Турянського*. Урбаноніми з безініціальними порушеннями становлять 29,2% від загальної кількості урбанонімів (135 вулиць зі 462 вулиць), а урбанонімів, які відтворені з ініціалами, є 40,1% від загальної кількості урбанонімів (189 вулиць зі 462 вулиць). Урбанонімів, які відтворені без порушення норм, є небагато: вул. *Володимира Івасюка*, вул. *Івана Пулюя*, вул. *Уляни Кравченко*.

Висновки. Отож, аналіз урбанонімійної лексики міста Львова пострадянської доби засвідчив, що відбулись важливі зміни, які вплинули на відновлення історичної справедливості, впровадження українських назв, які демонструють традиції, культуру та вподобання українців.

Список використаної літератури

1. Греков В. О. Роль ономастики у навчанні та вдосконаленні навиків перекладу /

В. О. Греков // Молодий вчений. – 2018. – № 9. – С. 94–100.

2. Зубко А. Українська ономастика : здобутки та проблеми / А. Зубко // Спеціальні історичні дисципліни : питання теорії та методики. – 2007. – № 15. – С. 262–281.

3. Титаренко А. Місце урбанонімів в ономастичному просторі / А. Титаренко // Теоретична і дидактична філологія : збірник наукових праць. – 2012. – Вип. 12. – С. 235–238.

References

1. Hrekov V. O. Rol onomastyky u navchanni ta vdoskonalenni navykiv perekladu / V. O. Hrekov // Molodyi vchenyi. – 2018. – № 9. – S. 94–100.

2. Zubko A. Ukrainiska onomastyka: zdobutky ta problemy / A. Zubko // Spetsialni istorychni dystsypliny : pytanntia teorii ta metodyky. – 2007. – № 15. – S. 262–281.

3. Tytarenko A. Mistse urbanonimiv v onomastychnomu prostori / A. Tytarenko // Teoretychna i dydaktychna filolohiia : zbirnyk naukovykh prats. – 2012. – Vyp. 12. – S. 235–238.

Стаття надійшла до редакції 19.03.2021

доопрацьована 26.03.2021

прийнята до друку 05.04.2021

URBANONYMS OF THE CITY OF LVIV OF THE POST-TOTALITARIAN AGE THROUGH THE PRISM OF ECOLINGUISTICS

Liudmyla Yursa, Ludmyla Havrylovska

*Ivan Franko National University of Lviv
Department of Ukrainian Applied Linguistics
1 Universytetska Str., room 233, 79000, Lviv, Ukraine
phone: 032 239 43 55
e-mail: Lnuzhdak@ukr.net
<https://orcid.org/0000-0003-3944-375X>
e-mail: ludmyla.havrylovska@gmail.com
<https://orcid.org/0000-0002-7049-8559>*

The Ukrainian onomasticon of the post-Soviet era has undergone numerous transformational changes. With Ukraine's independence, there are processes that contribute to the restoration of the historical justice of the Ukrainian people, including in the field of nomenclature. At the present stage of state formation there is a certain category of resolutions, acts that regulate the development and functioning of Ukrainian urban vocabulary at the legislative level. The ecolinguistic aspect of studying the Ukrainian onomasticon of the post-Soviet era is an important category of studying linguistics, as it demonstrates the changes that are taking place at the present stage of development not only of language but also of culture and preferences of the people. In the article we have studied and analyzed the onym units of the city of Lviv, in particular the urbanonyms of the post-Soviet era through the prism of ecolinguistics. Our research has shown that the Ukrainian urbanonymicon of the post-totalitarian era is undergoing significant changes. Thus, a large number of urbanonyms are modified in order to restore historical justice, decommunization processes are taking place, which have returned to use the authentic names of Ukrainians; many titles are dedicated to the awarding and honoring of historical figures, spiritual mentors of Ukrainians, its cultural and civic figures, activists. We also found that many urbanonyms are dedicated to honoring world leaders, writers, and national heroes. An interesting fact of the use of urban names of the city of Lviv is that a certain number of onyms are used among the inhabitants of the city, the so-called "folk" names, which differ from the official names. In the process of studying the Ukrainian urbanonymy of the post-Soviet era, we came to the conclusion that the onymic vocabulary of the city of Lviv, in particular urbanonyms, have completely undergone those changes that promote the development of nationally motivated onymic names, lost communist names. At the legislative level, there are a number of resolutions that should promote the decommunization of the Ukrainian noun, as well as regulate compliance with these provisions.

Key words: language, language policy, ecolinguistics, onomastics.